ΙΔΙΑ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΚΔΟΧΗ
ΟΥΤΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΥΤΕ ΙΔΙΩΤΙΚΗ

Τόσα χρόνια έχουμε βαρεθεί να ακούμε συνθήματα όπως "ΘΕΛΟΥΜΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑ" από ένα σωρό μαθητές και μαθήτριες που συμμετέχουν σε πορείες, καταλήψεις κτλ.

Το εκπαιδευτικό σύστημα ***είτε δωρεάν είναι είτε επί πληρωμή*** θα εξυπηρετεί πάντα τον ίδιο σκοπό: θα δημιουργεί τις συνθήκες πειθάρχησης και υποταγής των μαθητών με σκοπό την ομαλή ένταξή τους στο σύστημα. Είναι απλό. Κανένα σχολείο είτε κρατικό είτε ιδιωτικό δεν πάει κόντρα στην ηθική, τις νομοθεσίες και τους κανόνες του κράτους και των αφεντικών.

Το κεφάλαιο χρειάζεται (τους πολλούς) πειθαρχημένους εργάτες και (τα λίγα) παράσιτα που λέγονται αφεντικά. Το σχολείο χτίζει τα θεμέλια αυτής της συνθήκης που λέει πως κάποιοι μπορούν να ζουν από την υποταγή των υπολοίπων. Αρχικά η γνώση που προσφέρει (στην ουσία μας εκβιάζει να αφομοιώσουμε) είναι αυστηρά επιλεγμένη από το κράτος που προς όφελος των αφεντικών κάνει και την κατάλληλη πλύση εγκεφάλου. Τα βιβλία και οι καθηγητές μάς μαθαίνουν να υπακούμε στους νόμους και τους κανονισμούς και παρουσιάζουν την πειθαρχία ως αρετή. Ο σεβασμός και η υπακοή απέναντι στο πρόσωπο του κάθε καθηγητή είναι αντίστοιχος με τη συμπεριφορά μας στην κοινωνία απέναντι στον κάθε μπάτσο, το κάθε αφεντικό, τον κάθε δικαστή κ.τ.λ.

Οι αυθόρμητες αντιστάσεις των παιδιών στους ηθικούς -όπως λένε- κανόνες και την πειθαρχία πρέπει με κάθε μέσο να εκμηδενιστούν, να απαγορευτούν, να τιμωρηθούν. Η εκπαιδευτική λειτουργία, ιεραρχημένη και καταπιεστική όχι μόνο επιβάλλει τη σχολική πειθαρχία αλλά οργανώνει το χρόνο του μαθητή τόσο στο σχολείο όσο και στην εξωσχολική του ζωή.

Ακόμη κι αν η εκπαίδευση ήταν δωρεάν και όχι ταξική ο ρόλος της παραμένει ο ίδιος: μέσα από την ιεράρχηση της γνώσης και των μαθητών σε καλούς, μέτριους και κακούς ετοιμάζει στελέχη και αναλώσιμα που θα θρέψουν στο μέλλον το μισητό για εμάς καπιταλισμό. Έτσι σαν ανυπάκουοι μαθητές αναγνωρίζουμε πως η αποδοχή της ιεράρχησης της γνώσης, των μαθητών και η προώθηση ρεφορμιστικών αιτημάτων που δεν απορρίπτουν το εκπαιδευτικό σύστημα αυτό καθ' αυτό αλλά απλώς στρογγυλεύουν τις αιχμές του, νομιμοποιούν και το σύστημα εκμετάλλευσης στο οποίο ζούμε.

Γι' αυτό επιδιώκουμε τη ρήξη τόσο με το σύστημα (πολιτικό, οικονομικό κ.τ.λ.) όσο και με κάθε μηχανισμό του.

ΑΝΥΠΑΚΟΥΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ

Σεπτέμβρης 2010

ΙΔΙΑ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΚΔΟΧΗ
ΟΥΤΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΥΤΕ ΙΔΙΩΤΙΚΗ

Τόσα χρόνια έχουμε βαρεθεί να ακούμε συνθήματα όπως "ΘΕΛΟΥΜΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑ" από ένα σωρό μαθητές και μαθήτριες που συμμετέχουν σε πορείες, καταλήψεις κτλ.

Το εκπαιδευτικό σύστημα ***είτε δωρεάν είναι είτε επί πληρωμή*** θα εξυπηρετεί πάντα τον ίδιο σκοπό: θα δημιουργεί τις συνθήκες πειθάρχησης και υποταγής των μαθητών με σκοπό την ομαλή ένταξή τους στο σύστημα. Είναι απλό. Κανένα σχολείο είτε κρατικό είτε ιδιωτικό δεν πάει κόντρα στην ηθική, τις νομοθεσίες και τους κανόνες του κράτους και των αφεντικών.

Το κεφάλαιο χρειάζεται (τους πολλούς) πειθαρχημένους εργάτες και (τα λίγα) παράσιτα που λέγονται αφεντικά. Το σχολείο χτίζει τα θεμέλια αυτής της συνθήκης που λέει πως κάποιοι μπορούν να ζουν από την υποταγή των υπολοίπων. Αρχικά η γνώση που προσφέρει (στην ουσία μας εκβιάζει να αφομοιώσουμε) είναι αυστηρά επιλεγμένη από το κράτος που προς όφελος των αφεντικών κάνει και την κατάλληλη πλύση εγκεφάλου. Τα βιβλία και οι καθηγητές μάς μαθαίνουν να υπακούμε στους νόμους και τους κανονισμούς και παρουσιάζουν την πειθαρχία ως αρετή. Ο σεβασμός και η υπακοή απέναντι στο πρόσωπο του κάθε καθηγητή είναι αντίστοιχος με τη συμπεριφορά μας στην κοινωνία απέναντι στον κάθε μπάτσο, το κάθε αφεντικό, τον κάθε δικαστή κ.τ.λ.

Οι αυθόρμητες αντιστάσεις των παιδιών στους ηθικούς -όπως λένε- κανόνες και την πειθαρχία πρέπει με κάθε μέσο να εκμηδενιστούν, να απαγορευτούν, να τιμωρηθούν. Η εκπαιδευτική λειτουργία, ιεραρχημένη και καταπιεστική όχι μόνο επιβάλλει τη σχολική πειθαρχία αλλά οργανώνει το χρόνο του μαθητή τόσο στο σχολείο όσο και στην εξωσχολική του ζωή.

Ακόμη κι αν η εκπαίδευση ήταν δωρεάν και όχι ταξική ο ρόλος της παραμένει ο ίδιος: μέσα από την ιεράρχηση της γνώσης και των μαθητών σε καλούς, μέτριους και κακούς ετοιμάζει στελέχη και αναλώσιμα που θα θρέψουν στο μέλλον το μισητό για εμάς καπιταλισμό. Έτσι σαν ανυπάκουοι μαθητές αναγνωρίζουμε πως η αποδοχή της ιεράρχησης της γνώσης, των μαθητών και η προώθηση ρεφορμιστικών αιτημάτων που δεν απορρίπτουν το εκπαιδευτικό σύστημα αυτό καθ' αυτό αλλά απλώς στρογγυλεύουν τις αιχμές του, νομιμοποιούν και το σύστημα εκμετάλλευσης στο οποίο ζούμε.

Γι' αυτό επιδιώκουμε τη ρήξη τόσο με το σύστημα (πολιτικό, οικονομικό κ.τ.λ.) όσο και με κάθε μηχανισμό του.

ΑΝΥΠΑΚΟΥΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ

Σεπτέμβρης 2010